

**RADA
UNII EUROPEJSKIEJ**

**Bruksela, 4 czerwca 2012 r. (04.06)
(OR. en)**

10786/12

**Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2012/0127 (NLE)**

**RC 13
CH 21
AELE 39**

WNIOSEK

Od:	Komisja Europejska
Data:	1 czerwca 2012 r.
Nr dok. Kom.:	COM(2012) 245 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący DECYZJI RADY w sprawie zawarcia Umowy między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską o współpracy w zakresie stosowania prawa konkurencji

Delegacje otrzymują w załączeniu wniosek Komisji przekazany wraz z pismem przewodnim od dyrektora Jordiego AYETA PUIGARNAUA Sekretarzowi Generalnemu Rady Unii Europejskiej Uwe CORSEPIUSOWI.

Zał.: COM(2012) 245 final

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 1.6.2012 r.
COM(2012) 245 final

2012/0127 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

**w sprawie zawarcia Umowy między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską o
współpracy w zakresie stosowania prawa konkurencji**

UZASADNIENIE

- (1) Unia Europejska zawarła dwustronne umowy o współpracy w celu ustrukturyzowania i ułatwienia współpracy między Komisją i zagranicznymi organami ds. konkurencji. Istnieją cztery takie umowy: z USA¹ (1991), Kanadą² (1999), Japonią³ (2003 r.) i Koreą Południową (2009)⁴. Wszystkie powyższe umowy stanowią tzw. umowy „pierwszej generacji”; przewidują one różne instrumenty współpracy w dziedzinie polityki konkurencji, ale wykluczają wymianę dowodów. Umowy te można uznać za sukces. Ich główną korzyścią jest fakt, że wprowadzają one współpracę dotyczącą konkretnych spraw oraz dialog polityczny w usystematyzowane ramy, a tym samym przyczyniają się do bardziej skutecznego egzekwowania prawa konkurencji.
- (2) Jednakże te istniejące umowy o współpracy wyraźnie wykluczają wymianę informacji chronionych lub poufnych. W praktyce oznacza to, że żadne informacje uzyskane w ramach formalnego postępowania dochodzeniowego nie mogą zostać przekazane innym organom bez zgody („zgoda na udostępnienie”) przedsiębiorstwa, które dostarczyło informacje. Brak jakiegokolwiek możliwości wymiany poufnych lub chronionych informacji w ramach umowy o współpracy „pierwszej generacji” jest uważany za istotne niedociągnięcie tego rodzaju umów, w szczególności w ramach dochodzeń dotyczących karteli⁵.
- (3) UE i Szwajcaria są bardzo ważnymi partnerami gospodarczymi o głęboko zintegrowanych systemach gospodarczych. W rezultacie wiele praktyk antykonkurencyjnych ma skutki transgraniczne dla wymiany handlowej między UE a Szwajcarią. Wiele spraw rozpatrywanych przez Komisję dotyczy praktyk obejmujących przedsiębiorstwa szwajcarskie lub mających wpływ na rynek szwajcarski. Podobnie istnieją wyraźne dowody wskazujące na to, że niektóre praktyki antykonkurencyjne mające miejsce w Szwajcarii, a w szczególności kartele, także mają wpływ na rynki UE. W niektórych przypadkach szwajcarska komisja ds. konkurencji i Komisja współpracowały już poza ramami formalnej umowy. Podobnie jak w przypadku umów „pierwszej generacji”, współpraca ta jest znacznie ograniczona brakiem możliwości wymiany informacji poufnych.
- (4) Niniejsza umowa między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie współpracy w zakresie stosowania prawa konkurencji rozwiązuje problem tego ograniczenia poprzez umożliwienie Komisji i szwajcarskiej komisji ds. konkurencji wymiany informacji poufnych. Podobnie jak w przypadku umów „pierwszej generacji” zawartych do chwili obecnej, niniejsza umowa umożliwi

¹ Umowa między Wspólnotami Europejskimi a rządem Stanów Zjednoczonych dotycząca stosowania prawa konkurencji, Dz.U. L 95 z 27.4.1995, s. 47 – 52 zmieniona przez Dz.U. L 131, 15.6.95, s. 38 – 39.

² Umowa między Wspólnotami Europejskimi a rządem Kanady dotycząca stosowania prawa konkurencji, Dz.U. L 175 z 10.7.1999.

³ Umowa między Wspólnotą Europejską a rządem Japonii dotycząca współpracy w zakresie działań antykonkurencyjnych, Dz.U. L 183 z 22.7.2003, s. 0012-0017

⁴ Umowa między Wspólnotą Europejską a rządem Republiki Korei dotycząca współpracy w sprawie działań antykonkurencyjnych, Dz.U. L 202 z 4.8.2009, s. 36-41.

⁵ Współpraca między agencjami ds. konkurencji w dochodzeniach dotyczących karteli, sprawozdanie dla corocznej konferencji ICN, Moskwa, maj 2007, s. 5.

usystematyzowanie współpracy i dialogu politycznego w zakresie konkurencji z organami szwajcarskimi. Poprzez włączenie możliwości wymiany informacji poufnych między organami ds. konkurencji obu Stron, z zastrzeżeniem szczególnych warunków, umowa umożliwi również Komisji korzystanie z wyników informacji zebranych przez szwajcarską komisję ds. konkurencji.

- (5) Wykonanie niniejszej umowy ułatwi istniejąca już konwergencja dwóch systemów egzekwowania przepisów w zakresie ochrony konkurencji. Przepisy materialne UE i Szwajcarii są bardzo podobne, co oznacza, że Komisja i organ szwajcarski z dużym prawdopodobieństwem badają te same praktyki i posiadają informacje, które są istotne dla dochodzenia prowadzonego przez drugą stronę. Mają one również podobne uprawnienia w zakresie prowadzenia dochodzeń. W konsekwencji rodzaj i zakres informacji, które mogą one gromadzić i udostępniać jest równoważny. Oba systemy egzekwowania prawa przewidują porównywalne sankcje: nakładają sankcje administracyjne tylko na przedsiębiorstwa, a osoby fizyczne nie mogą być ani ścigane, ani też zostać ukarane grzywną. Ponadto oba systemy uznają podobne prawa proceduralne stron, prawo poufności wymiany informacji między prawnikiem a klientem i prawo do nieobciążania samego siebie.
- (6) W dniu 26 listopada 2011 r. Rada upoważniła Komisję do prowadzenia negocjacji w sprawie niniejszej umowy z Konfederacją Szwajcarską. Po dziesięciu rundach negocjacje zakończono dnia 7 grudnia 2011 r. Umowa obejmuje wszystkie elementy zawarte w wytycznych negocjacyjnych Rady.
- (7) Po pierwsze, niniejsza umowa zawiera postanowienia, które znajdują się w umowach o współpracy zawartych dotychczas ze Stanami Zjednoczonymi, Kanadą, Japonią i Koreą. Zawiera postanowienia dotyczące zgłaszania działań w zakresie egzekwowania przepisów, które znacząco wpływają na ważne interesy drugiej strony; postanowienia regulujące kwestie dotyczące praktycznej współpracy między Komisją a szwajcarską komisją ds. konkurencji oraz postanowienia dotyczące wzajemności biernej i czynnej.
- (8) Po drugie, umowa reguluje kwestie dyskusji i przekazywania informacji między Komisją a szwajcarską komisją ds. konkurencji. Upoważnia ona Komisję i szwajcarską komisję ds. konkurencji do omawiania informacji uzyskanych w wyniku postępowania dochodzeniowego. Ponadto każdy z organów może pod pewnymi warunkami przekazywać drugiemu organowi informacje będące w ich posiadaniu i uzyskane w ramach postępowania dochodzeniowego. Mogą to zrobić jedynie w przypadku badania tego samego lub powiązanego zachowania lub transakcji. Umowa przewiduje, że strony nie mogą omawiać ani przekazywać informacji otrzymanych w ramach procedur w sprawie łagodzenia kar lub rozstrzygania sporów, bez wcześniejszej wyraźnej zgody podmiotu będącego źródłem informacji. Nie mogą też wymieniać się informacjami, jeżeli wykorzystywanie takich informacji jest zabronione na mocy praw proceduralnych i przywilejów gwarantowanych odpowiednimi przepisami ustawowymi. Decyzja o przekazaniu informacji leży zawsze w gestii organu przekazującego; ale umowa nie ustanawia takiego obowiązku.
- (9) Zgodnie z wytycznymi negocjacyjnymi, umowa ustanawia zasady dotyczące wykorzystania omawianej lub przekazanej informacji. Informacje uzyskane w trakcie postępowania dochodzeniowego, które są omawiane lub przekazywane na mocy

umowy mogą być wykorzystane przez organ otrzymujący wyłącznie do celów egzekwowania swoich przepisów w zakresie konkurencji w odniesieniu do tego samego lub powiązanego zachowania lub transakcji i – w stosownych przypadkach – w celu, w jakim wystosowano odpowiedni wniosek. Ponadto żadne z informacji omawianych lub przekazywanych nie mogą być wykorzystywane w celu nałożenia jakichkolwiek sankcji, zarówno dotyczących pozbawienia wolności jak i jej niedotyczących, w odniesieniu do osób fizycznych.

- (10) Umowa zawiera również postanowienia dotyczące ochrony informacji omówionych lub przekazanych: Komisja i szwajcarska komisja ds. ochrony konkurencji muszą przechowywać te informacje jako poufne, zgodnie z uregulowaniami wewnętrznymi. W odniesieniu do tej kwestii Komisja jest przekonana, że szwajcarskie przepisy dotyczące poufności są porównywalne do UE i w związku z tym informacje stanowiące tajemnicę handlową i inne poufne informacje, które przekazywane będą do szwajcarskiej komisji ds. konkurencji, objęte będą odpowiednim poziomem ochrony. Przy wdrażaniu niniejszej umowy, oba organy zapewniają również ochronę danych osobowych w ramach odpowiednich przepisów regulujących kwestię danych osobowych. Przepisy szwajcarskie można uważać za równoważne. Komisja podjęła decyzję uznając, że Szwajcaria przewiduje ogólnie odpowiedni poziom bezpieczeństwa w odniesieniu do danych osobowych przekazywanych z UE⁶.
- (11) Umowa zezwala też na ujawnienie informacji przekazywanych na mocy niniejszej umowy w niektórych ograniczonych okolicznościach, tj. w ramach procedury dostępu do akt i procedur sądowych, oraz na potrzeby krajowych organów ds. konkurencji i Urzędu Nadzoru EFTA, jeśli ujawnienie istotnych dokumentów tym organom wymagane jest w celu przyjęcia decyzji Komisji.

⁶ Komisja podjęła decyzję uznając, że szwajcarskie przepisy dotyczące ochrony danych osobowych są równoważne z przepisami UE: Decyzja Komisji z dnia 26 lipca 2000 r. w sprawie właściwej ochrony danych osobowych w Szwajcarii, Dz.U. 2000 L 215, s. 1).

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie zawarcia Umowy między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską o współpracy w zakresie stosowania prawa konkurencji

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 3 akapit pierwszy oraz ust. 4 akapit pierwszy, w związku z jego art. 218 ust. 6 lit. a) ppkt (v) oraz jego art. 218 ust. 7,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego⁷,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z decyzją Rady 2011/XXX z dnia [...] r.⁸, Umowa między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie stosowania prawa konkurencji została podpisana w dniu [...] r., z zastrzeżeniem jej zawarcia.
- (2) Umowa powinna zostać zawarta.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Umowa między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie stosowania prawa konkurencji zostaje niniejszym zawarta.

Tekst umowy dołączony jest do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

⁷ Dz.U. C z [...], [...], s. [...].

⁸ Dz.U. C z [...], [...], s. [...].

Artykuł 3

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

ZAŁĄCZNIK

Umowa między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską o współpracy w zakresie stosowania prawa konkurencji

Konfederacja Szwajcarska (zwana dalej „Szwajcarią”), z jednej strony, i Unia Europejska (zwana dalej „Unią”), z drugiej strony, zwane dalej „Stroną” lub „Stronami”;

Mając na uwadze bliskie stosunki między Szwajcarią a Unią oraz uznając, że współpraca w zakresie działań antykonkurencyjnych przyczyni się do poprawy i wzmocnienia wzajemnych stosunków;

Zauważając, że należyte i skuteczne egzekwowanie prawa konkurencji jest istotnym aspektem efektywnego funkcjonowania ich rynków i wymiany handlowej między Stronami, a także leży w interesie ekonomicznym konsumentów;

Mając na uwadze, że szwajcarskie i unijne systemy egzekwowania przepisów prawa konkurencji oparte są na tych samych zasadach oraz przewidują podobne uregulowania prawne;

Odnotowując zmienione zalecenie Rady Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju, przyjęte w dniu 27 i 28 lipca 1995 r., dotyczące współpracy między państwami będącymi członkami tej organizacji w dziedzinie praktyk antykonkurencyjnych, które wpływają na handel międzynarodowy;

Uznając, że współpraca i koordynacja, w tym wymiana informacji, a w szczególności przekazywanie informacji uzyskanych przez Strony w trakcie ich postępowań dochodzeniowych, przyczynią się do bardziej skutecznego egzekwowania prawa konkurencji obu Stron.

Uzgodniły, co następuje:

Artykuł I – Cel

Celem niniejszej Umowy jest wsparcie skutecznego egzekwowania prawa konkurencji każdej ze Stron poprzez propagowanie współpracy i koordynacji między organami do spraw konkurencji każdej ze Stron, w tym wymianę informacji, oraz zapobieganie konfliktom między Stronami we wszelkich kwestiach dotyczących stosowania prawa konkurencji lub ograniczanie prawdopodobieństwa wystąpienia takich konfliktów.

Artykuł II – Definicje

Na potrzeby niniejszej umowy niżej wymienione terminy definiuje się w następujący sposób:

- (1) terminy „organ do spraw konkurencji” i „organy do spraw konkurencji” Stron oznaczają:
 - a) w przypadku Unii – Komisję Europejską, w zakresie jej obowiązków wynikających z przepisów prawa konkurencji Unii; oraz
 - b) w przypadku Szwajcarii – komisję ds. konkurencji oraz jej Sekretariat.

- (2) termin „właściwy organ państwa członkowskiego” oznacza organ każdego państwa członkowskiego Unii, odpowiedzialny za stosowanie prawa konkurencji. Po podpisaniu niniejszej Umowy, Unia przekaże rządowi Szwajcarii wykaz tych organów. Komisja Europejska będzie przekazywać komisji ds. konkurencji uaktualniony wykaz, każdorazowo w przypadku wprowadzenia do niego zmian.
- (3) termin „prawo konkurencji” oznacza:
- a) w odniesieniu do Unii Europejskiej – art. 101, 102 i 105 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw, art. 53 i 54 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, gdy są one stosowane w połączeniu z art. 101 i 102 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz rozporządzenia wykonawcze do tych przepisów, wraz ze wszelkimi zmianami; oraz
 - b) w odniesieniu do Szwajcarii – ustawę federalną w sprawie karteli i innych ograniczeń konkurencji z dnia 6 października 1995 r. (zwaną dalej „Acart”) oraz rozporządzenia wykonawcze do ustawy, wraz ze wszelkimi zmianami;
- (4) termin „działania antykonkurencyjne” oznacza wszelkie działania, które mogą podlegać zakazowi, sankcjom lub innym środkom korygującym stosowanym przez organy do spraw konkurencji na mocy prawa konkurencji jednej ze Stron lub obydwu Stron.
- (5) termin „działania w zakresie egzekwowania prawa” oznacza wszelkie zastosowanie prawa konkurencji w drodze dochodzenia lub postępowania prowadzonego przez organ do spraw konkurencji jednej ze Stron.
- (6) termin „informacja uzyskana w wyniku postępowania dochodzeniowego” oznacza wszelkie informacje uzyskane przez Stronę zgodnie z jej formalnymi uprawnieniami dochodzeniowymi lub przedłożone Stronie na mocy zobowiązania prawnego.
- a) w odniesieniu do Unii oznacza to informacje uzyskane na podstawie wniosku o udzielenie informacji zgodnie z art. 18 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003, oświadczeń ustnych zgodnie z art. 19 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 i inspekcji przeprowadzonych przez Komisję lub w imieniu Komisji zgodnie z art. 20, 21 i 22 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 lub informacje uzyskane w wyniku stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw.
 - b) w odniesieniu do Szwajcarii oznacza to informacje uzyskane na podstawie wniosków o udzielenie informacji zgodnie z art. 40 Acart, na podstawie oświadczeń ustnych zgodnie z art. 42 ust. 1 Acart i inspekcji przeprowadzonych przez organy do spraw konkurencji zgodnie z art. 42 ust. 2 Acart lub informacje uzyskane w wyniku stosowania rozporządzenia w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw.
- (7) Termin „informacja uzyskana w ramach procedury w sprawie łagodzenia kar” oznacza:

- a) w odniesieniu do Unii – informacje uzyskane na mocy obwieszczenia Komisji w sprawie darowania i obniżania kar pieniężnych w sprawach kartelowych.
 - b) w odniesieniu do Szwajcarii – informacje uzyskane zgodnie z art. 49a ust. 2 Acart oraz art. 8 – 14 rozporządzenia w sprawie kar nałożonych za niezgodne z prawem ograniczenia konkurencji.
- (8) Termin „informacja uzyskana w ramach procedury rozstrzygania sporów” oznacza:
- a) w odniesieniu do Unii – informacje uzyskane zgodnie z art. 10a rozporządzenia Komisji (WE) nr 773/2004.
 - b) w odniesieniu do Szwajcarii – informacje uzyskane na mocy art. 29 Acart.

Artykuł III – Powiadomienia

- (9) Organ do spraw konkurencji jednej Strony powiadamia na piśmie organ do spraw konkurencji drugiej Strony o działaniach w zakresie egzekwowania prawa, które jego zdaniem mogą mieć wpływ na ważne interesy drugiej Strony. Powiadomienia na mocy niniejszego artykułu można składać drogą elektroniczną.
- (10) Działania w zakresie egzekwowania prawa, które mogą mieć wpływ na ważne interesy drugiej Strony obejmują w szczególności:
- a) działania w zakresie egzekwowania prawa w odpowiedzi na inne niż koncentracje działania antykonkurencyjne przeciwko spółce założonej lub zorganizowanej na mocy przepisów ustawowych i wykonawczych obowiązujących na terytorium drugiej Strony;
 - b) działania w zakresie egzekwowania prawa dotyczące zachowania, do którego przypuszczalnie zachęcała druga Strona lub które druga Strona narzuciła lub zaaprobowała;
 - c) działania w zakresie egzekwowania prawa dotyczące koncentracji, w przypadku której co najmniej jedna strona transakcji jest spółką założoną lub zorganizowaną na mocy przepisów ustawowych i wykonawczych obowiązujących na terytorium drugiej Strony;
 - d) działania w zakresie egzekwowania prawa dotyczące koncentracji, w której przypadku spółka kontrolująca jedną stronę transakcji lub kilka z nich jest spółką założoną lub zorganizowaną na mocy przepisów ustawowych i wykonawczych obowiązujących na terytorium drugiej Strony;
 - e) działania w zakresie egzekwowania prawa podejmowane w odpowiedzi na inne niż koncentracje działania antykonkurencyjne, które mają lub miały miejsce także w znacznej części na terytorium drugiej Strony; oraz
 - f) działania w zakresie egzekwowania prawa dotyczące środków zaradczych, które w sposób wyraźny narzucają określone zachowanie lub też zakazują określonego zachowania na terytorium drugiej Strony lub zawierają wiążące zobowiązania dla przedsiębiorstw na tym terytorium;

- (11) Powiadomienia dotyczące koncentracji przewidziane w ust. 1 niniejszego artykułu przekazuje się:
- a) w przypadku Unii – przy wszczynaniu postępowania na mocy art. 6 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004;
 - b) w przypadku Szwajcarii – przy wszczynaniu postępowania na mocy art. 33 Acart.
- (12) Powiadomienia wymagane na mocy ust. 1, które dotyczą kwestii innych niż przypadki koncentracji, przekazuje się:
- a) w przypadku Unii – przy wszczynaniu postępowania, o którym mowa w art. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 773/2004;
 - b) w przypadku Szwajcarii – przy wszczynaniu postępowania na mocy art. 27 Acart.
- (13) W powiadomieniach określa się w szczególności nazwy stron dochodzenia, działania będące przedmiotem kontroli oraz rynki, których te działania dotyczą, a także stosowne przepisy prawa oraz datę podjęcia działań w zakresie egzekwowania prawa.

Artykuł IV – Koordynowanie działań w zakresie egzekwowania prawa

- (14) W przypadku gdy organy do spraw konkurencji obu Stron realizują działania w zakresie egzekwowania prawa w odniesieniu do spraw powiązanych, mogą one koordynować działania w zakresie egzekwowania prawa. W szczególności mogą one koordynować terminy swych inspekcji.
- (15) Rozpatrując zasadność koordynowania określonych działań w zakresie egzekwowania prawa, organy do spraw konkurencji każdej ze Stron uwzględniają zwłaszcza następujące czynniki:
- a) wpływ koordynowania na możliwość osiągnięcia przez organy do spraw konkurencji obu Stron celów podejmowanych przez nie działań w zakresie egzekwowania prawa;
 - b) odpowiednie zdolności organów do spraw konkurencji Stron do uzyskiwania informacji koniecznych do prowadzenia działań w zakresie egzekwowania prawa;
 - c) możliwość uniknięcia sprzecznych ze sobą zobowiązań i niepotrzebnych obciążeń podmiotów, wobec których prowadzone są działania w zakresie egzekwowania prawa;
 - d) możliwość skuteczniejszego wykorzystania swoich zasobów.
- (16) Z zastrzeżeniem właściwego powiadomienia organu do spraw konkurencji drugiej Strony, organ do spraw konkurencji każdej ze Stron może w dowolnym momencie ograniczyć koordynowanie działań w zakresie egzekwowania prawa i kontynuować konkretne działania niezależnie.

Artykuł V - Unikanie konfliktów (wzajemność bierna)

- (17) Organ do spraw konkurencji każdej ze Stron należycie uwzględni ważne interesy drugiej Strony na wszystkich etapach swoich działań w zakresie egzekwowania prawa, w tym decydując o podjęciu działań w zakresie egzekwowania prawa, o zakresie tych działań oraz o charakterze kar lub innych środków korygujących stosowanych w każdym przypadku.
- (18) Jeżeli określone działanie w zakresie egzekwowania prawa przewidziane przez organ do spraw konkurencji jednej Strony może mieć wpływ na ważne interesy drugiej Strony, ten pierwszy organ, bez uszczerbku dla pełnej swobody podejmowania przez siebie decyzji, dokłada wszelkich starań, by:
- a) w odpowiednim czasie poinformować organ do spraw konkurencji drugiej Strony o istotnych zmianach dotyczących interesów tej drugiej Strony;
 - b) umożliwić organowi do spraw konkurencji drugiej Strony przekazanie swoich uwag; i
 - c) uwzględnić uwagi organu do spraw konkurencji drugiej Strony przy jednoczesnym pełnym poszanowaniu niezależności organów do spraw konkurencji każdej ze Stron w podejmowaniu przez nich decyzji.

Ustęp ten jest stosowany bez uszczerbku dla zobowiązań organów do spraw konkurencji Stron na mocy art. III ust. 3 i 4.

- (19) Jeżeli organ do spraw konkurencji jednej ze Stron uzna, że prowadzone przez niego działania w zakresie egzekwowania prawa mogą niekorzystnie wpłynąć na ważne interesy drugiej Strony, dokłada wszelkich starań, dążąc do odpowiedniego uwzględnienia odnośnych interesów. Przy dążeniu do odpowiedniego uwzględnienia interesów organ do spraw konkurencji danej Strony powinien wziąć pod uwagę – oprócz wszelkich innych czynników, które mogą być istotne w danych okolicznościach – następujące czynniki:
- a) względne znaczenie faktycznych lub potencjalnych skutków działań antykonkurencyjnych dla ważnych interesów Strony prowadzącej działania w zakresie egzekwowania prawa w porównaniu z ich skutkami dla ważnych interesów drugiej Strony;
 - b) względne znaczenie dla działań antykonkurencyjnych zachowań lub transakcji mających miejsce na terytorium jednej Strony w porównaniu z zachowaniem lub transakcjami mającymi miejsce na terytorium drugiej Strony;
 - c) wpływ na działania w zakresie egzekwowania prawa prowadzone przez drugą Stronę w odniesieniu do tych samych podmiotów;
 - d) zakres, w jakim podmioty będą podlegały sprzecznym wymogom obu Stron.

Artykuł VI – Wzajemność czynna

- (20) Jeżeli organ do spraw konkurencji jednej ze Stron uzna, że działania antykonkurencyjne prowadzone na terytorium drugiej Strony mogą mieć

niekorzystny wpływ na ważne interesy tej pierwszej Strony, może on – mając na uwadze znaczenie, jakie ma unikanie konfliktów dotyczących jurysdykcji, oraz fakt, że organ do spraw konkurencji drugiej Strony może mieć możliwość prowadzenia skuteczniejszych działań w zakresie egzekwowania prawa w odniesieniu do takich działań antykonkurencyjnych – wystąpić do organu do spraw konkurencji drugiej Strony z wnioskiem o podjęcie lub rozszerzenie odpowiednich działań w zakresie egzekwowania prawa.

- (21) Wniosek możliwie szczegółowo określa charakter działań antykonkurencyjnych oraz ich faktyczny lub potencjalny wpływ na ważne interesy Strony, której organ do spraw konkurencji wystąpił z wnioskiem, a także zawiera zapewnienie o gotowości do przekazania przez organ do spraw konkurencji występujący z wnioskiem dalszych informacji i podjęcia przezeń innego rodzaju współpracy, jakie tylko może zapewnić.
- (22) Organ do spraw konkurencji będący adresatem wniosku starannie rozważa możliwość podjęcia działań w zakresie egzekwowania prawa lub rozszerzenia podjętych już działań w tym zakresie w odniesieniu do działań antykonkurencyjnych wskazanych we wniosku. Organ do spraw konkurencji będący adresatem wniosku informuje organ do spraw konkurencji występujący z wnioskiem o swojej decyzji w możliwie najkrótszym terminie. Jeżeli działania w zakresie egzekwowania prawa zostaną podjęte lub ich zakres poszerzony, organ do spraw konkurencji będący adresatem wniosku informuje organ do spraw konkurencji występujący z wnioskiem o wyniku tych działań oraz, w miarę możliwości, o istotnych zmianach sytuacji na poszczególnych etapach.
- (23) Żadne z postanowień zawartych w niniejszym artykule nie ogranicza swobody podejmowania decyzji, jaką dysponuje organ do spraw konkurencji Strony będącej adresatem wniosku na mocy obowiązujących go przepisów prawa konkurencji i zasad egzekwowania prawa, co do tego, czy należy podjąć działania w zakresie egzekwowania prawa w odniesieniu do działań antykonkurencyjnych wskazanych we wniosku ani też nie wyklucza możliwości wycofania wniosku przez organ do spraw konkurencji Strony występującej z takim wnioskiem.

Artykuł VII - Wymiana informacji

- (24) Aby osiągnąć cele niniejszej Umowy określone w art. I, organy do spraw konkurencji Stron mogą wymieniać opinie i informacje odnoszące się do stosowania odnośnego prawa konkurencji, w sposób przewidziany w niniejszym artykule i w art. VIII, IX i X.
- (25) Organy do spraw konkurencji Stron mogą omawiać wszelkie informacje, w tym informacje uzyskane w wyniku postępowania dochodzeniowego, w zakresie niezbędnym dla współpracy i koordynacji działań przewidzianych na mocy niniejszej Umowy.
- (26) Organy do spraw konkurencji Stron mogą przekazywać sobie nawzajem informacje znajdujące się w ich posiadaniu, jeśli podmiot, który dostarczył informacje, udzieli na to wyraźnej zgody na piśmie. W przypadku gdy informacje te zawierają dane osobowe, dane te mogą być przekazywane jedynie w przypadku gdy organy do spraw konkurencji Stron prowadzą dochodzenie w sprawie tego samego lub

powiązanego zachowania lub transakcji. W pozostałych przypadkach stosuje się art. IX ust. 3.

- (27) W przypadku braku zgody, o której mowa w ust. 3, organ do spraw konkurencji może na wniosek przekazać organowi do spraw konkurencji drugiej Strony jako dowód informacje uzyskane w wyniku postępowania dochodzeniowego, będące w jego posiadaniu, z zastrzeżeniem następujących warunków:
- a) informacje uzyskane w wyniku postępowania dochodzeniowego mogą być przekazywane jedynie w przypadku, gdy oba organy do spraw konkurencji badają to samo lub powiązane zachowanie lub transakcję;
 - b) wniosek o przekazanie takich informacji składany jest na piśmie i zawiera ogólny opis przedmiotu i charakteru dochodzenia lub postępowania, którego dotyczy wniosek, a także szczegółowe odnośne przepisy prawne. Wskazuje również podmioty objęte dochodzeniem lub postępowaniem, których tożsamość udostępniona została w momencie składania wniosku; oraz
 - c) organ do spraw konkurencji będący adresem wniosku określa, w porozumieniu z organem do spraw konkurencji składającym wniosek, jakie informacje będące w jego posiadaniu są istotne i mogą być przekazane.
- (28) Żaden z organów do spraw konkurencji nie jest zobowiązany do omówienia ani przekazania informacji uzyskanych w wyniku postępowania dochodzeniowego organowi do spraw konkurencji drugiej Strony, w szczególności jeżeli byłoby to sprzeczne z jego ważnymi interesami lub nadmiernie uciążliwe.
- (29) Organy do spraw konkurencji Stron nie omawiają ani nie przekazują sobie informacji uzyskanych w ramach procedur w sprawie łągodzenia kar lub rozstrzygnięcia sporów, chyba że podmiot będący źródłem informacji wyraził na to wyraźną zgodę na piśmie.
- (30) Organy do spraw konkurencji Stron nie omawiają, nie występują z wnioskiem o informację ani nie przekazują informacji uzyskanych w wyniku postępowania dochodzeniowego, jeżeli wykorzystanie takich informacji jest zabronione na mocy praw proceduralnych i przywilejów gwarantowanych na mocy odpowiednich przepisów ustawowych Stron dla działań w zakresie egzekwowania prawa, w tym prawa do nieobciążania samego siebie i prawa poufności wymiany informacji między prawnikiem a klientem.
- (31) Jeżeli organ do spraw konkurencji jednej ze Stron stwierdzi, że dokument przekazany na podstawie niniejszego artykułu zawiera nieprawdziwe informacje, natychmiast informuje o tym organ do spraw konkurencji drugiej Strony, który koryguje informacje lub je usuwa.

Artykuł VIII – Wykorzystanie omawianych lub przekazywanych informacji

- (32) Informacje, które organ do spraw konkurencji jednej Strony omawia z organem do spraw konkurencji drugiej Strony lub mu je przekazuje na mocy niniejszej Umowy są wykorzystywane jedynie do celów wdrażania przepisów prawa konkurencji Strony przez jej organ do spraw konkurencji.

- (33) Informacje uzyskane w wyniku postępowania dochodzeniowego, omawiane z organem do spraw konkurencji drugiej Strony lub mu przekazywane na mocy niniejszej Umowy, są wykorzystywane przez organ do spraw konkurencji otrzymujący informacje jedynie do celów wdrażania swoich przepisów prawa konkurencji w odniesieniu do tego samego lub powiązanego zachowania lub transakcji.
- (34) Informacje przekazane na mocy art. 7 ust. 4 są wykorzystywane przez organ do spraw konkurencji otrzymujący informacje jedynie do celów określonych we wniosku.
- (35) Żadnej z informacji omówionych lub przekazanych na mocy niniejszej Umowy nie wykorzystuje się w celu nałożenia sankcji na osoby fizyczne.
- (36) Organ do spraw konkurencji może wymagać, aby informacje przekazane na mocy niniejszej Umowy były wykorzystywane z zastrzeżeniem warunków w niej określonych. Organ do spraw konkurencji otrzymujący informacje nie wykorzystuje ich w sposób niezgodny z tymi warunkami bez uprzedniej zgody organu do spraw konkurencji drugiej Strony.

Artykuł IX - Ochrona i poufność informacji

- (37) Organy do spraw konkurencji Stron traktują fakt złożenia wniosku lub jego otrzymania jako poufny. Organ do spraw konkurencji otrzymujący informacje zachowuje zgodnie z obowiązującymi go przepisami prawnymi poufność tych informacji. Każdy z organów do spraw konkurencji przeciwstawia się w szczególności wnioskowi strony trzeciej lub innego organu o ujawnienie otrzymanych informacji. Nie uniemożliwia to ujawnienia takich informacji w celu:
- a) uzyskania orzeczenia sądowego w zakresie egzekwowania prawa konkurencji Strony przez organy publiczne;
 - b) ujawnienia podmiotom, będącym przedmiotem dochodzenia lub postępowania na mocy prawa konkurencji Stron i przeciwko którym informacje mogą być wykorzystane, jeżeli takie ujawnienie jest wymagane na mocy prawa Strony otrzymującej informacje; oraz
 - c) ujawnienia informacji sądom w ramach procedur odwoławczych;
 - d) ujawnienia, w przypadku i w zakresie, w jakim jest to niezbędne do korzystania z prawa dostępu do dokumentów na mocy prawa jednej ze Stron.

W takich przypadkach organ do spraw konkurencji otrzymujący informacje gwarantuje pełną ochronę tajemnic handlowych.

- (38) Strony uzgadniają, że jeżeli organ do spraw konkurencji jednej Strony stwierdzi, iż pomimo jego najlepszych starań informacje zostały przypadkowo wykorzystane lub ujawnione w sposób sprzeczny z przepisami niniejszego artykułu, powiadamia on organ do spraw konkurencji drugiej Strony w trybie natychmiastowym. Strony niezwłocznie porozumiewają się co do postępowania w celu zminimalizowania szkód powstałych w następstwie wykorzystania lub ujawnienia informacji oraz w celu zapewnienia, by taka sytuacja nie wystąpiła ponownie.

- (39) Strony zapewniają ochronę danych osobowych zgodnie z ich właściwym prawodawstwem.

Artykuł X - Informowanie organów do spraw konkurencji państw członkowskich i Urzędu Nadzoru EFTA

- (40) Komisja Europejska, na podstawie unijnego prawa konkurencji lub innych międzynarodowych przepisów dotyczących konkurencji:
- a) może poinformować właściwe organy państwa członkowskiego, którego ważne interesy są naruszone, o powiadomieniach przekazanych jej przez szwajcarski organ do spraw konkurencji zgodnie z art. 3;
 - b) może poinformować właściwe organy państwa członkowskiego o fakcie wszelkiej współpracy i koordynacji działań w zakresie egzekwowania przepisów;
 - c) może ujawnić tylko informacje przekazane przez szwajcarski organ do spraw konkurencji zgodnie z art. VII Umowy właściwym organom państw członkowskich w celu wypełnienia spoczywającego na niej obowiązku informacji na mocy art. 11 i 14 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 i art. 19 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004,
 - d) może ujawnić tylko informacje przekazane przez szwajcarski organ do spraw konkurencji zgodnie z art. VII Umowy Urzędowi Nadzoru EFTA w celu wypełnienia spoczywających na niej obowiązków informacji na mocy art. 6 i 7 Protokołu 23 do Porozumienia EOG dotyczącego współpracy między organami nadzoru.
- (41) Informacja inna niż informacje dostępne publicznie, przekazana właściwym organom państwa członkowskiego oraz Urzędowi Nadzoru EFTA na mocy lit. a), b), c) i d) powyżej nie jest wykorzystywana do żadnych innych celów niż egzekwowanie unijnego prawa konkurencji przez Komisję Europejską. Informacji tej nie ujawnia się.

Artykuł XI - Konsultacje

- (42) Strony konsultują się ze sobą, na wniosek jednej ze Stron, we wszelkich kwestiach, jakie mogą wystąpić w związku z wykonywaniem niniejszej umowy. Na wniosek jednej ze Stron, Strony rozważają możliwość przeprowadzenia przeglądu funkcjonowania niniejszej Umowy i badają możliwość dalszego rozwoju współpracy.
- (43) W możliwie najszybszym terminie Strony informują się wzajemnie o wszelkich zmianach swoich przepisów prawa konkurencji, jak również o każdej zmianie innych ustaw i rozporządzeń oraz o wszelkich zmianach w zakresie praktyk swoich organów do spraw konkurencji w odniesieniu do egzekwowania prawa, które mogą mieć wpływ na funkcjonowanie niniejszej Umowy. Na wniosek jednej ze Stron, Strony przeprowadzają konsultacje w celu oceny konkretnych skutków takich zmian dla niniejszej Umowy, a w szczególności w celu określenia, czy niniejszą Umowę należy zmienić zgodnie z art. XIV ust. 2.

- (44) Na wniosek jednego z organów do spraw konkurencji Stron spotykają się one na odpowiednim szczeblu. Na tych spotkaniach mogą one:
- a) wymieniać informacje dotyczące swoich bieżących działań z zakresu egzekwowania prawa oraz priorytetów odnoszących się do prawa konkurencji każdej ze Stron;
 - b) wymieniać informacje o sektorach gospodarki będących przedmiotem wspólnego zainteresowania;
 - c) omawiać zagadnienia polityczne stanowiące przedmiot wspólnego zainteresowania; oraz
 - d) omawiać inne kwestie będące przedmiotem wspólnego zainteresowania, dotyczące stosowania prawa konkurencji każdej ze Stron.

Artykuł XII - Komunikacja

- (45) O ile Strony lub ich organy do spraw konkurencji nie uzgodnią inaczej, wszelka komunikacja na podstawie niniejszej umowy odbywa się w języku angielskim.
- (46) Każdy organ do spraw konkurencji wyznacza punkt kontaktowy w celu ułatwienia komunikacji między stronami w każdej kwestii związanej z wykonaniem umowy.

Artykuł XIII – Obowiązujące prawo

Żadne z postanowień niniejszej umowy nie jest interpretowane w sposób przynoszący uszczerbek formułowaniu lub egzekwowaniu prawa konkurencji żadnej ze Stron.

Artykuł XIV – Wejście w życie, zmiany umowy i jej rozwiązanie

- (47) Strony przyjmują niniejszą Umowę zgodnie z ich właściwymi procedurami wewnętrznymi. Strony powiadamiają się wzajemnie o zakończeniu odnośnych procedur. Niniejsza Umowa wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po złożeniu ostatniego dokumentu zatwierdzającego.
- (48) Strony mogą uzgodnić wszelkie zmiany do niniejszej Umowy. Taka zmiana wchodzi w życie przy zastosowaniu tych samych procedur, co określone w ust. 1 niniejszego artykułu, chyba że Strony postanowią inaczej.
- (49) Każda ze Stron może w każdej chwili wypowiedzieć niniejszą Umowę poprzez powiadomienie drugiej Strony na piśmie drogą dyplomatyczną. W takim przypadku niniejsza Umowa traci moc po upływie sześciu (6) miesięcy od daty otrzymania takiego powiadomienia.

W DOWÓD CZEGO niżej podpisani, odpowiednio upoważnieni do tego przez Strony, złożyli swoje podpisy pod niniejszą umową.

Sporządzono w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach w Brukseli w dniu ? w językach: angielskim, bułgarskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim.

W IMIENIU KONFEDERACJI SZWAJCARSKIEJ

W IMIENIU UNII EUROPEJSKIEJ